

ישב"צ פרידה- איך עושים את זה?

כן, כן, זה קצת מוזר, ועבר מהר מדי אבל אנחנו מאש מתקרבים
לסוף!

מתקרבים לסוף השנה שעברנו בה כ"כ הרבה! היכרות, ימי גיבוש, ימי
שיא, ערבי מדריכים, שבתות, מפקדים, אין סוף פעולות, שיחות אישיות
ועוד ועוד..

אתם מתקרבים לישב"צ פרידה ואנחנו הכנו לכם כמה כלים שיוכלו
לתת לכם כיוון ורעיונות 😊

כמובן שלכל אחד הפורמט שמתאים יותר לאופי ולצוות שלו, אך עם
זאת, יש כמה דברים המומלצים לעשות כחוויה מסכמת.

מזמנים לשתף, לפגוע ולהתייעץ

מחלקת ההדרכה 😊

מה צריך להיות בישב"צ פרידה?

בס"ד

- אווירה טובה. 🏠
- מתודה הנותנת מקום לשיתוף. 🏠
- העלאת זיכרונות מהשנה (או שנתיים/ שלוש/ חמש.. כל אחד ומה שמתאים לו) 😊
- כמה גילים מסכמות של הקומונרית. 🏠
- אפשרי להכין צ'ופר/ מתנת פרידה. 🏠
- וכאוב... דברי מתיקה 😊

נק לאווירה טובה:

- אוסיקה נתמדה כשנכנסים. 🏠
- כיבוד קל. 🏠
- קישוט של המקום. 🏠
- סידור הכיסאות מראש. 🏠
- מצגת של תמונות רצות ברקע. 🏠

מתודות שמאפשרות שיתוף:

- אחלקים לכל מדריך שם של מדריך אחר וחולצה. כל מדריך צריך לצייר על החולצה משהו שקשור לשם שהוא קיבל. לבסוף, כל אחד מקבל את החולצה שציירו לו. 🏠
- אחלקים לכל אחד נר, כל אחד בתורו "מאיר" מישהו אחר עם זיכרון טוב שהיה לו אמנו מהשנה החולפת. 🏠
- כל אחד מקבל פנקס, כששמו כתוב עליו. מעבירים את הפנקסים בין כל המדריכים וכל אחד כותב זכרון/ תכונות טובות על המדריך. 🏠
- כל מדריך לוקח מס' סוכריות טופי. כל סוכריה מבטאת משימה אחרת, לדוגמא: כחול- זיכרון טוב, ורוד- פאדיחה וכו'.. 🏠
- "חפש את המטמון". 🏠
- מפזרים על הרצפה משפטים של פרידה, כל אחד בוחר משפט שהוא מתחבר אליו. 🏠

- 👉 סוכריות טופי, כחול וירוק= סליחה, ורוד וכתום= תודה. כל אחד מבקש "סליחה" גמישה או על משהו שהיה ואומר "תודה" לגישה.
- 👉 מפזרים על הרצפה ציטוטים משירים, כל מדריך בוחר ציטוט שהוא מתחבר אליו.
- 👉 כל מדריך מקבל סוכרית טופי. מספר חוויה/ זכרון פחות טוב מהשנה- "משהו שהיה רוצה לזרוק", וזורק את העטיפה של הסוכריה. לאחר מכן, מספר חוויה/ זכרון טוב מהשנה- "משהו מתוק", ואוכל את הסוכריה.
- 👉 "עוגיות מזל" עם כל מיני עתידות מצחיקות/ איחולים/ משימות.
- (זה לא מורכב, כותבים את הפתקים שצריכים להיות בתוך העוגיות בקטן על דף ומניילים. מכינים בצק של עוגיות ולפני האפייה, מכניסים את הפתק המנויילן לתוך העוגיה ולתנור ☺)
- 👉 "תבילה עוברת" בנושא פרידה וסיכום.

העלאת זיכרונות

- 👉 משחק הכתרים- מכינים כתרים גבריסטול, על כל כתר כתוב משפט/מילה אחרת שקשורים לדברים שקרו השנה (אירועי התנועה/ אירועי הסניף/ צחוקים שלכם/ פאדיחות וכו')
- 👉 בינגו של אירועי השנה וחוויות משותפות.
- 👉 מונפול ענק עם אירועי התנועה/ אירועי הסניף/ צחוקים שלכם/ פאדיחות וכו'.
- 👉 "אמת או חובה" עם פתקים מוכנים מראש.
- 👉 כותבים על בריסטולים את כל האירועים שהיו השנה, כל אחד בוחר משהו שהוא אהב ומפרט למה.
- 👉 משחק "רביעיות" על המדריכים ועל אירועי השנה.
- 👉 משחק זיכרון- מפתחים 2 תמונות שונות מכל אירוע, כל אחד מרים 2 תמונות, אם הן מאותו אירוע- זוכה בנקודה.
- 👉 מפזרים המון תמונות מהשנה. כל מדריך בוחר תמונה ומספר למה בחר בה, מה הוא זוכר מהאירוע.

ד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
לים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד
נ עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים
זנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
יד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת עוז מגדלים דוד תנועת
ידו

מתנת פרידה

בס"ד

לוח שעם עם תמונת שלכם. 🎒

לוח שנה. 🎒

ערכת צידה לדרך עם כל מיני דברים קטנים בעלי משמעות עמוקה יותר
(לדוגמא: מחזיק מפתחות של נעל- שתלכו בדרכים ישרות)

כוס עם תמונה. 🎒

מגנט. 🎒

מחזיק מפתחות. 🎒

שוכים זוהרים. 🎒

צמידים עם משפט/ מסר מרכזי שאתם רוצים שיזכרו אצלכם. 🎒

קטע נספח שיכול לעזור, מפרויקט המדריכים-

"החל מעוד כמה שעות רוב הסיכויים שאתם לא תראו אותי יותר בחיים. אחרי התקופה הזאת ביחד - זהו המסר האחרון שלי אליכם".

דממה. כל העיניים עלי. כולם מקשיבים. מרותקים.

הסיטואציה היא מעגל פרידה מקבוצה של ילדים אמריקאים בכיתה ח' שהגיעו לארץ לשבועיים. הייתי המדריך שלהם באותה תקופה שהייתה מאוד משמעותית מאוד גם לי וגם להם.

בעוד כמה שעות הם יעלו שוב לאוטוס ויחזרו לביתם בצד השני של העולם. והינה הם פה עכשיו, יושבים במעגל, מנסים לעכל את החוויה שהם עברו. חוויה שהולכת להיגמר בעוד רגע אחד קטן.

לפני שהתחלתי לדבר, חשבתי לעצמי על שני דברים:

1. מה המסר הכי חשוב שאני רוצה שהם ייקחו איתם?
2. איך אני אגרום להם באמת להקשיב לי?

המשפט בו פתחתי, הוא סוד ההצלחה. הוא הסיבה שהם הקשיבו לי, הוא הסיבה שהם גם יזכרו את מה שאמרתי.

במייל הקודם דיברנו על שנאת ההפסד. כשאנחנו מבינים שמה שהיה הוא זמני, אנחנו מנסים להוציא ממנו כמה שיותר פעולת פרידה היא השיא של כל זה. זאת הפעולה האחרונה שלכם עם החניכים. הם צריכים לדעת את זה, לעכל את זה. זה יגרום להם להקשיב.

אז מה עושים בפעולת פרידה

יש מדריכים שמפציצים את החניכים שלהם במסרים - אני מאמין שיותר מידי מסרים זה רע. החניכים יצאו מבולבלים וכנראה שלא יזכרו כלום בסופו של דבר. בנוסף, זה הופך את הפעולה לכבדה מאוד, מלאה במתודות ועם פוטנציאל די גדול שתצאו ממנה מתוסכלים במידה והחניכים לא יהיו מפקסים. ותכלס זה קשה להישאר מרוכז כל כך הרבה זמן.

יש מדריכים שרק מריצים צחוקים או הופכים את זה לפעולת נוסטלגיה - זה נחמד. פעולת פרידה חייבת להיות פעולה כפיית וזורמת, והעלאת נוסטלגיות דווקא מאוד מתאימה לפעולה, אבל יש פה פספוס חינוכי גדול. דווקא בזמן שהם הכי יקשיבו לכם אתם לא אומרים כלום?

אז איך נראית פעולת פרידה אידיאלית בעיניי?
שילוב של הכל. הפעולה תהיה ברובה כיפית ונוסטלגית.
בלי הרבה מתודות, בלי הרבה מסרים, בלי חפירות בכלל.
החלק הרציני בפעולה יהיה בערך 15 דקות. זה הכל. כל
שאר הזמן תעשו משהו כיפי, תעלו זכרונות, תשחקו
משחקים, תאכלו משהו.

מה עושים באותן 15 דקות רציניות?
קודם כל את החלק הרציני בפעולת הפרידה אני אמליץ לעשות
באמצע או לקראת סוף הפעולה. רק אחרי שכולם כבר צחקו,
אכלו ונמצאים באווירה טובה. אתם מושיבים את כולם במעגל,
ומתחילים את החלק הרציני. תזכרו:

לפעולת פרידה תייב להיות מסר אחד

לפני הפעולה תחשבו מהו המסר הכי חשוב שאתם רוצים להעביר
לחניכים. אני יודע שזה נורא מפתה לדחוף להם כמה מסרים,
אבל שווה דווקא לצמצם. תבחרו מסר אחד ויחיד, שיהיה "המסר
האחרון שלכם", ותנצלו את ה-15 דקות הרציניות להבהיר אותו.
אתם יכולים גם להגיד להם את זה מפורש:

"אחרי כל תקופת ההדרכה - זה הדבר שהכי חשוב לי שתזכרו".

ואז תגידו את המסר שלכם.
המסר תייב להיות קצר וקולע.
ותחזרו עליו המון פעמים, עד שייקלט.

אני באמת מאמין שזוהי הדרך האפקטיבית ביותר לפעולת פרידה כיפית, זורמת ומשמעותית.
באופן אישי אני משתמש בשיטה הזאת בכל פעם שאני מדריך קבוצה.

בחזרה לאמריקאים.
כשחזרנו לאוטובוס אחרי המעגל פרידה, אחת הילדות
פנתה אליי וסיפרה לי: "קיבלתי משימה בכל חודש
לבחור את 'ציטוט החודש' שלי. עכשיו יש לי ציטוט!"
והיא הראתה לי את המחברת שלה.

הסתכלתי על המחברת, ושם היה כתוב, אילה במילה ובאותיות גדולות - המסר האחרון שלי.

בהצלחה!
צבי.